

לדף המזכירות
מצודף
עלון דעות
בנושא אורחות
חיים / מודל
התפרנסות

קבוץ יד-מרדכי
דף מזכירות מס' 969
9.11.06
הדף נשלח גם בדוא"ל
בדף הפעם: *שונות* עלון דעות

.....עריכה והבאה לדפוס: אופיר לבנה.....

יום הולדת לקיבוץ

את אירועי חג הקיבוץ פתחנו בארוחת ערב חגיגית ומשותפת ביום ראשון, 5.11.06, לציון שחרור יד מרדכי מידי הפולש המצרי.

בתחילת דצמבר נערוך את מסיבת החג בה צפויות הפתעות מעניינות לרבות חשיפת "התמונה הגדולה מס' 2". למחרת המסיבה נצא לטיול שורשים לציון 70 שנה לגיבוש גרעין מצפה הים בנתניה. בדרך נעצור בעלי קאסם, שם שהו החברים לאחר הנסיגה מיד מרדכי, ונתוודע למקום דרך הסיפורים והמראות. לסיום נבקר בנתניה, בב"ס יהודה הנשיא "שאימץ", שיפץ וטיפח את אתר מצפה הים. באתר מוזיאון המנציח את תקופת החלוצים באופן מיוחד.

חברי הקיבוץ, בניו ובנותיו (ביד מרדכי ומחוצה לה) מוזמנים להגיע לערב החג ולהשתתף בטיול שלמחרת (מי שאינם חברי קיבוץ יצטרפו לטיול במכוניתם הפרטית). מועדים מדויקים לאירועי החג וכן ההרשמה לטיול יפורסמו בשבוע הבא.

מסרו: אלון דגן וחנה שני.

"הייד פארק" – ערב תרבות בחדר האוכל

ביום שישי הקרוב, 10.11.06, בשעה 21.45 מוזמנים החברים לחדר האוכל לדיון פתוח בסגנון "הייד פארק" בנושא אורחות חיים הערב הינו הזדמנות יוצאת דופן להשמיע, להשפיע, להקשיב ולקחת חלק פעיל בעיצוב אורחות החיים ביד מרדכי.
כדאי ומומלץ להגיע! כיבוד מקורי מובטח!
נמסר ע"י המזכירות בשיתוף עם ועדת תרבות.

חיוגים לחו"ל

תזכורת לציבור המתקשרים לחו"ל, חברים ותושבים: חיוג לחו"ל ניתן לבצע אך ורק דרך הקידומת 00. מבחינה טכנית כל האפשרויות האחרות חסומות. כמו כן, להזכירכם, החיוג דרך הקידומת 00 מקנה למחייג את המחיר הזול ביותר.

מסר: יואל שטיין.

זימוניות בבתי החברים והתושבים

הזימוניות שחולקו לחדרי החברים והתושבים הן זימוניות שהוגדרו כקבועות בדירות שבהן הן הותקנו. לכן העובר לדירה אחרת, זמנית או קבועה, מתבקש להשאיר הזימונית בדירה אותה הוא עוזב. בדירה אליה יעבור מותקנת זימונית אחרת ובמידה ואין נא יידעו אותי ואדאג להתקנתה. אענה ברצון על כל שאלה בנידון.

מסר: חיים מזר.

מכרז לרכז בטחון שוטף ליד מרדכי (רבש"צ)

לאחר 10 שנים בתפקיד רבש"צ, החליט חיים מזר לסיים את התפקיד. בעקבות החלטתו של חיים, להלן המכרז לתפקיד. דרישות:

- ✓ בוגר/ת יחידה קרבית + קורס פיקודי
- ✓ זמינות גבוהה במהלך כל שעות היום
- ✓ עד גיל 45 (דרישות צה"ל, בגמישות מסוימת עד גיל 51)
- ✓ התחייבות לתקופה ארוכה
- ✓ יכולת ארגון
- ✓ אחריות רבה ומחויבות לתפקיד
- ✓ רישיון נהיגה

תחילת עבודה בינואר 2007. התפקיד מאפשר עבודה במשרה נוספת. בחירת התפקיד תעשה ע"י וועדת בטחון + מש"א ומותנית באישור צ.ה.ל. חברים/ות המעוניינים להציג את מועמדותם מתבקשים לפנות לאיתמר דגני, יריב קלרמן או לתמיר אבני, לא יאוחר מתאריך 20/11/06.

מסר: איתמר דגני, רכז ועדת בטחון

שחמט ביד-מרדכי

סוף שבוע (3-4/11/06) של שחמט עבר עלינו ביד מרדכי. האירוע כלל משחק סימולטאני מול בוריס גלפנד, לוח ראשון בישראל בהשתתפות 28 שחקנים ושחקנית אחת, ב-20 לוחות. (אגב, לאחר משחקו אצלנו, הוא טס למוסקבה לתחרות של הטובים בעולם ורשם כבר ניצחון בסיבוב הראשון). שני זוגות שחקנים (אב ובנו) הצליחו לסחוט תיקו עם בוריס גלפנד: נועם ואדם סוקר בלוח אחד ואלי ועופר קופלביץ בלוח נוסף. לאחר מכן התקיימה תחרות ידידותית בשח אקטיבי, ב-5 סיבובים, בשני בתים: בית עיקרי עם 12 שחקנים ובית משני עם 11 שחקנים. צעיר השחקנים היה אלון אסיסחייב, מקרית-גת, בן 8 וזקן המשתתפים היה אריה קוצר, בן 68, מקיבוץ גבים. במקום הראשון בתחרות העיקרית זכה דני סוסונוב, מיד-מרדכי ואחריו יורם תמרי, מקיבוץ גת והנער עמנואל מרקמן מקרית-גת. בתחרות המשנית זכה תלמיד י"ב ממושב תקומה, עדי ינאי ואחריו תלמיד כיתה ז' משמשית, עופר קופלביץ ופבל איזילוב משדרות. בס"ה לקחו חלק באירוע זה 37 שחקנים, מ-13 ישובים שונים. יש לציין שביקורו הידידותי של בוריס גלפנד ביד-מרדכי הוא ביוזמתו, כאות הערכה לפעילות שחמטאית המתקיימת תחת איום בטחוני ולזכרו של אור שחר, שהיה פעיל בין שחקני שחמט. מבין אנשי קיבוצנו, השתתפו במשחק הסימולטאני 17 שחקנים ובתחרות הידידותית 7 (!) שחקנים בלבד. למרות שבחים ששמעתי מהרבה שחקנים חיצוניים, התאכזבתי מ-10 אנשי יד מרדכי שפרשו מהתחרות ברגע האחרון. ברצוני להודות לרבים שעזרו בקיום אירוע זה: נאוה גל, שיפרה שכטר וגבי וולקוביץ, חנה ניר, עדנה דגן, יאיר ולדמן, עמית ניר ואריה קוצר ויואל לוי שהשאילו ציוד להצלחת הערב.

ריכוז ומסר: משה סוקר.

עדכון מצוות השיוך והצמיחה

במסגרת תהליך הכנת תוכנית-האב ושיוך-הדירות, מפורט להלן חלק מהמבנה הארגוני שהצגנו בעבר. המדובר בגופים שעוסקים ישירות בתכנון ובינוי. הצוות, כזכור, הציע הקמת מנהלת כמפורט ומנומק להלן. האיוש שצוות הצמיחה והשיוך מציע מבוסס על ההרכבים של הגופים הקיימים, על כך שיש הנהגה נבחרת של הקהילה שמובילה את המהלכים ועל ההנחה שבשלב זה, לפחות, אין להשקיע משאבים בימי עבודה בתפקידי ניהול הגופים.

מנהלת תיאום תכנון ובינוי למה?

במצב הנוכחי גופים רבים עוסקים בתכנון, בבינוי ובאכלוס המבנים. לאור העובדה כי גם הגדרות התפקיד, גם תחומי האחריות וגם הסמכויות אינם חדים נוצר מצב שבו נופלות החלטות שאינן מביאות בחשבון את התמונה הרחבה ואחרות, לעיתים בלתי הפיכות, מתקבלות ללא פרמטרים ברורים. על נושא התכנון והבינוי אמונים ופועלים: ו. תכנון – אחראית על כל התכנון והבינוי של יד-מרדכי, ו. שיכון – אחראית על מצאי הדירות הקיים, ו. תוכנית אב – אחראית על תוכנית האב הקיימת ואישורה בגורמים הרלוונטיים (כולל תוכנית ההרחבה) וכמובן, רכז המשק, הפועל במסגרת הוועדות ובתחומי אחריותו שלו.

הקמת השכונה החדשה מעצימה את הצורך במנהלת בה יהיו מיוצגים כל הגופים הקיימים. המנהלת תאפשר קבלת החלטות מתוך ראייה מערכתית וארוכת טווח שביטוייה היא תוכנית אב חברתית ופיזית של קיבוץ יד-מרדכי.

המבנה הארגוני להמשך תהליך הצמיחה והשיוך - (כפי שאושר על-ידי צוות הצמיחה והשיוך):
מנהלת תיאום התכנון והבינוי: תהייה אחראית למדיניות התכנון ויישום עקרונות התכנון שיגובשו ויאושרו בקיבוץ (תוכנית האב). הביצוע בפועל נשאר בידי הגופים הקיימים, בעיקר ועדת התכנון וכן ועדת דירות וצוות שכונת ההרחבה. **הרכב**: יו"ר אופיר לבנה, יו"ר ועדה כלכלית, רכז משק, גזבר, מנהל הקהילה, מ. ו. תכנון, רכז צוות הקמת השכונה, צוות היגוי שיוך, נציגי המשתכנים ונציגי ציבור.

צוות הקמת השכונה: יהיה אחראי על ניהול הקמת השכונה, קשר ותיאום בין כל הגופים (קבלן חיצוני, המשתכנים) והמערכות המשיקות (תכנון, מערכות כלכליות, חינוך, בריאות וכיו"ב).
הרכב: ריכוז וניהול יריב קלרמן, רכז משק, נציג קבלן חיצוני, נציג משתכנים.

תוכנית-אב חברתית-פיזית - ניהול התהליך על ידי שוקי רייזל ואופיר לבנה.

מסר: קוצי וויל, רכז התהליך

כואבים ומשתתפים בצערם
של שרית ושי ציון
והמשפחה המורחבת

על פטירתה של

סוזי שמעיה ז"ל

אמה של שרית

המשפחה יושבת שבעה ברח' קוסובסקי 10,
שכונת בבלי, ת"א

בית יד מרדכי

שבת שלום
לכל בית יד מרדכי !

עלון דעות

בנושא אורחות חיים ומודל התפרנסות ביד מרדכי

נספח לדף מזכירות מס' 969 / 9.11.06 / הדף נשלח גם בדוא"ל

מספר עובדות והסתכלות מזווית אחרת על החיים בקיבוץ מאת אסנת ענבר

ראשית אני רוצה להודות למשה ומאיר ידידי, על מאמרם, וזאת כי:
א. בעצם כתיבתם ופתיחת הדיאלוג הציבורי בצורה תרבותית, קבעו נורמה של הידברות בקהילתנו בתהליך נוקב זה, דבר הכרחי למדי.
ב. אמירותיהם מיקדו את הסתכלותי והבנתי על המתרחש בקיבוצנו.

ולעצם העניין:

נכון שביו עוז ופיטק, ניהול המפגש ועוד, כנראה לא נוהלו כלכלית נכון בנוסף לנסיבות נוספות, דבר שהביא אותנו למצב גירעוני כלכלי קשה.

1. אילו מודל הקיבוץ המשותף היה "עובד" אז לכל חבר הייתה אחריות ואכפתיות למה שקורה במשק ובקופה הציבורית (שהיא צריכה להיות כמו הקופה הפרטית). היינו אחראים לעתידנו הכלכלי, היינו עוצרים את ההתגלגלות במורד.

2. אילו אותו מודל היה עובד, או המודל המשולב היה עובד לפי הכללים שקבענו אנחנו, הינו מורידים נקודת תקן לאנשים שלא עובדים.

ויחד עם זאת, המודל המשולב מוריד מוטיבציה לאנשים הרוצים להגדיל הכנסתם ולעשות כך.

3. אילו היה כל כך טוב לכולם, לא היינו נתקלים בדפוס התנהגות הנובע מחוסר אמון ומביא את החברים לעשות קומבינות לא ראויות לגבי תלוש המשכורת, לפגוע בערכים הבסיסיים שלנו, ובחברים עצמם.

4. אילו היה טוב כל כך הייתי אומרת לאדם שמתמודד עם קשייו: "אל תדאג יהיה בסדר". וכפי שאתם אמרתם "איזו פנסיה צפויה לגבות אותנו לעת בלותנו?"

היום אני אומרת לחבר המצפה לעזרה מה"קיבוץ": "טול קורה מבין עינייך", האחריות לשינוי מצבך תלויה בעיקר בך.

5. אילו "בעלי צרכים מיוחדים" ומשפחותיהם היו יכולים להיות שקטים כי "הקיבוץ דואג להם"!

8. אילו היינו כקהילה מאוחדת המתנהלת עפ"י המודל המשותף בצורה הראויה, היה כל כך קשה לגייס חברים לצוותי חגים ופעילויות אחרות בקהילה? ואנא חבר, היזכר נא איך הרגשת ואיך נהגת ומה אמרת שפנו אלייך.

9. אילו כל כך היה טוב לא הייתי שומעת כל כך הרבה אנשים שנוהגים כחוק וכדין בקהילה הקיבוצית אומרים: "נמאס לי! בשביל מי ומה אני עמל?"

10. בחברה המתימרת להיות שוויונית גם הקבוצה שמתפרנסת יפה ומשקיעה מאמצים ומצליחה לעזור לקבוצה החלשה יותר, ראוי גם שתראה שכר לפעולתה.

11. עדיף לטעמי, שאנו נוביל את התהליך של רשת בטחון באחריות לפי ערכים, צרכים ויכולות שלנו, ונוכל לגבות את עצמנו ברשת בטחון אמיתית.

האפשרות השנייה היא להתממה במודל המשולב, לעצור את התהליך, וכך נגיע למצב שכל חבר יעשה כראות עיניו, וידאגו לעצמו והשאר יישארו עם חור גדול ברשת....

בברכה, אסנת ענבר.

"צועדים קדימה" – תגובה

מאת עודד ויס

אנו נמצאים היום בעיצומו של תהליך אינטנסיבי המגלם בחובו מאבק שבאחריתו נגיע לקלפי. זה מאבק בין אינטרסים חזקים, שבו ניצבים אינטרסים של קיום בסיסי בכבוד, מול אינטרסים של רווחה רבה והתעשרות. הצלחתו של צד אחד תמנע את מימושם של כמיהותיו של הצד השני. כיוון שמדובר בתהליך, מצאתי לנכון להתמקד ולהתייחס לדף המזכירות האחרון, וזאת אחלק לשניים. ראשית אביע דעתי הפעם על המאמר "צועדים קדימה" ובמועד אחר על תקציר הרצאתו של ניתאי.

לא במקרה הרוב המוחלט של החתומות והחתום על המאמר נהנים כבר היום מהטבות מפליגות הכוללות רכב צמוד שמשרת את המשפחה, השתכרות משפחתית גבוהה ועוד כהנה וכהנה יתרונות יחסיים. ולכן זה אך מובן, ואפילו לגיטימי, שזוהי עמדתם וזוהי שאיפתם.

גם אני, אילו הייתי במקומם בנסיבות של היום, הייתי מאמץ גישה זאת. לכן מאמרי מראש, לא מנסה לשכנעם לחרוג מרצונם ולחדול ממהלכם. אך מאותו תוקף של הגיון, המאמר פונה אל חלק אחר של האוכלוסייה השותפה בנכסים, בהון, בהיסטוריה וברצון להטיב עם מצבה. מטבע הדברים, רובם של החברים כאן אינם בעלי פוטנציאל השתכרותי וקבלת הטבות שוות כסף כשל אלה הרוצים לקעקע את המודל הנוכחי לטובת מודל רשת ביטחון. ולכן אין הגיון שיתמכו במודל נוסח ביבי שהטיב עם העם, במלאו אותו בבתי תמחוי, מובטלים וגמילות חסדים, כשמנגד עשירים מופלגים מכפילים את הונם בתמיכת הקופה הציבורית.

במאמרם שולחים הם אותנו ללמוד משדה יואב. אכן, כדאי לתהות ולפשפש באותם קיבוצים שאימצו מודל זה, ובמסגרת אותה התבוננות כדאי לבדוק גם את קורבנותיו של המודל (בטוחני שנוכל לשלוף אותם עם רשת ולא עם פינצטה), ומהי המשמעות האמיתית של אותה רשת ואותו ביטחון. אבל באותה מידה כדאי גם לבדוק בקיבוצים שהצליחו לצאת מהמשבר עם ביטחון וללא הרשת.

כיוון שברור לכל בר דעת המתבונן אל העולם הגלובאלי ונפגעיו, כי מודל רשת ביטחון הקיבוצי, הארצי והעולמי מיטיב מאוד עם מיעוט קטן אך מאידך מרע, רומס, משעבד ומדכא קהילות ועמים. ברור איפוא, שגם ביד מרדכי כמו בקיבוצים אחרים יוצרו שני סוגי אוכלוסיות. המודל המוצע ירע מאוד את רווחתם של חברים רבים ויאצטם לזחול על גחנם - כפי שצפינו בשבוע הקודם במהדורת חדשות מרכזית בטלוויזיה.

פועל יוצא מהתממשות מודל זה הינם פיטורים ואבטלה של רבים מהחברים שהיום יש לקהילה אינטרס להעסיקם בתנאים הוגנים. אך במודל רשת ביטחון, לא עוד!

הפורום שבשמו נכתב המאמר ההוא, מבקש להאיץ את התהליך. תהיתי על משמעות הלהט בסירוס התהליך והקדמת המועד שקבעה המזכירות?

ידוע שמשך הזמן של תהליכים השנויים במחלוקת פועל לטובת צד מסוים ובהכרח לרעת הצד השני. במקרה דנן, סבורני שהמניע לחיפזון להקדמת מועד ההצבעה (שכזכור נערכה לא מזמן ונדחתה) נובע מההכרה והחשש שככל שיחלוף יותר זמן יגיעו יותר מרצים בעלי שיעור קומה ואמינות גבוהה שיפריכו באופן משכנע יותר את מיתוס רשת הביטחון ובנוסף, האוכלוסייה עלולה להיחשף לחברי קיבוצים שהוכו עד לידי כך ממודל זה, שמוכנים יהיו להיחשף ולספר את סיפורם - כיוון שאין להם יותר מה להפסיד. כי אחרת, אילו סוברים היו המציעים שהזמן מרבה את סיכוייהם להעביר זאת בקלפי - לא היו נחפזים מין הסתם, להקדים זאת בחודשיים.

ומה באשר ל"קומבינות" שאמורות להלך עלינו אימים?

משמעות המילה בהקשר הנוכחי נותרה סתומה. אך מידי פעם לפעם, ולצערנו בתדירות גבוהה מין הרצוי - נפתחת חקירה משטרית נגד עושי קומבינות למיניהם. אני מקווה שלא לעושי קומבינות כאלה נתכוונו כותבי המאמר. אבל אם שאיפות שלא מתממשות גוררות בעקבותיהן קומבינות, אז תתארו לנפשכם כמה קומבינות עלול לגרור וליצר אותו ציבור גדול שיפגע ממודל רשת ביטחון. בין יתר הקומבינות אני מניח שיתבעו מיידית את הפנסיה שלהם במלואה, ואחרים את הערבות של קרן פנסיה לא מדולדלת ואולי גם קבלת חלקם היחסי ברכוש המשותף, וזאת לפני כל הכנסה אחרת שהקהילה תוותר לטובת התעשרותם של אחרים.

עודד ויס

תגובה אישית ל"עובדות" לגבי רשת בטחון שפורסם בדף המזכירות האחרון מאת איתמר דגני

ברצוני להגיב באופן אישי על רשימתם של מאיר שגיא ומשה סוקר בשם "קבוצת חברים":
1. מצבנו הולך ומדרדר. זו עובדה! לא חשוב איך תקראו לזה ומי הם האשמים, מצבנו כבר מזמן על פי תהום!

2. כמקבל "שכר גבוה" (מענף ריווחי) איני מתכוון להתנצל על כך. מנהל צריך לקבל יותר וגם הדרישות ממנו צריכות להיות בהתאם. במידה והוא לא מצדיק את תפקידו הוא צריך להיות מוחלף (כמו שצינתם ניהול), אך למרות משרתי כמנהל אני עדיין רוצה ומחפש עוד אפשרויות לעבודה נוספת. לצערי המוטיבציה האישית שלי לא תתגמל כראוי במודל של היום.

האם חברים באמת משתדלים למצוא עוד מקורות פרנסה?

בזמנו פרסמתי שלרפת דרושים עובדים לימי שבת ולערבים. חברים בודדים פנו ומיד סירבו כי למה בעצם לעבוד בערב בתמורה ל13 ש"ח לחליבה? (הרפת נותנת 125). אם נעבור למודל רשת ביטחון יוכלו חברים בעלי משכורות נמוכות לענות לפנייה מסוג זה ולהוסיף למשכורתם ולהעלות את רמת חייהם. דרך אגב בסופו של דבר בן קיבוץ שמקבל את המשכורת אליו בחר בעבודה זו. כמה חבל שבאמנת העבודה הנוכחית של יד מרדכי אין שום תמריץ היום לעבוד יותר ולהרוויח יותר. (מעניין מה יש לומר "לקבוצת החברים" ה"נ"?).

3. לגבי "הפרזיטים": אני אישית לא אוהב את השימוש במילה הזאת. ברשת הביטחון לא נצטרך סנקציות על מנת שימצאו עבודה, אני חושב שעידן הגננת (או סדרן העבודה) נגמר. עידן הק.ג.ב. בטח שנגמר כבר!

הרבה אנשים עובדים בתוך הקיבוץ ומשתכרים בענפיו הפנימיים. כאשר נתחיל לשלם על כל שרות בקיבוץ, כמו בכל מקום נורמאלי שמעוניין לקיים עצמו באמת, רק אז נוכל לראות מי מהענפים יעיל באמת. ענף ריווחי יישאר! ענף לא ריווחי ייסגר! רק כך אנשים ירוויחו כסף אמיתי ולא נבצע יותר העברת חשבונות מתקציב זה לאחר.

4. שינוי מס: אז מה אז נשלם מיסים כמו כולם? האם הפתרון הוא תמיד להיות שנוורים? גם אם ריווחי הענפים הקיבוציים אחרי מס ילכו לפנסיות עדין יישאר מספיק. מעבר לזה, מס הכנסה יודע כבר שהוא פראייר וזו שאלה של זמן קצר עד שגם לשנורר לא נוכל יותר!

5. ברור לגמרי שברשת הביטחון יופרטו הדברים הכבדים. מבחינת החינוך ייפגעו הצעירים אבל משום מה אנחנו ברובנו המכריע רוצים את השינוי! אז אל נא אל תאיימו מהכיוון הזה! מבחינת הבריאות אפשר למצוא מודל מסבסד שיתאזן בהדרגה ואז נחיה כמו כולם.

6. אנחנו הקיבוץ לא פחות מכם ואנחנו גם חברי קיבוץ. מי שמכם להיות שומרי הקיבוץ?! רוב החברים רוצים שינוי והשינוי יבוא! אף אחד "מקבוצת החברים" לא נבחר כשומר הקיבוץ והקיבוציות! הקיבוץ זה מה שאנחנו נעשה אותו ולא בהכרח מה שהיה הוא שיהיה!

ולמשפט הסופי שלכם, שאותי הקפיץ ולדעתי הוא גובל בחוצפה והשמצה: "הדחף הבלתי נשלט של בעלי המשכורות הגבוהות להתעשר מהארגון הקרוי קיבוץ מוכרח לבוא על חשבון בעלי המשכורות הנמוכות": כל חבר יכול לנסות להשיג משכורת גבוהה יותר. אף אחד לא מגביל את אותם "עניים". היכולת להרוויח היא בתוכנו ולא תלויה באף עשיר.

במודל רשת ביטחון מי שלא ירצה לעבוד שישב בבית. לאף אחד זה לא יפריע שלא ישתכר.

השינוי כבר כאן! איך הוא יהיה? זה תלוי רק בנו!

אני יודע שבטח לא כולם יאהבו את שכתבתי, ואני מודע שאולי כתבתי גם מתוך כעס על ההשמצה שעוררה בי גועל ואני מצטט "בשביל שמישהו אחד יתעשר אחר צריך להפוך לעני".

אז שלא יעבדו עליכם!

מ"קבוצת החברים" ציפיתי ליותר ..!

הגיע הזמן לקיים דיאלוג אחד עם השני. השינוי כבר כאן, בואו ונראה יחד שאנחנו עושים אותו בצורה שהכי פחות תפגע באנשים. אבל דיאלוג עושים אחד עם השני ולא מול "קבוצת חברים". תומכי השינוי פרסמו רשימה שלהם, הגיע הזמן שגם המתנגדים יפרסמו את שמם שנראה עם מי אנחנו צריכים לדבר.

שבת שלום, איתמר דגני.

למה רשת בטחון? מאת רעיה פסי

דבר ראשון כדאי לשים דברים על השולחן – אני "עניה".

למרות זאת, הייתי בין אותם חברים שהתאספו בערב שישי אחד כדי להגיד למזכירות שצריך שינוי. אני אינני מאותם "עשירים" (כדברי חברים שפרסמו את מנשרם בשבוע שעבר) המנסה "לגזול" את הקופה המרכזית, אינני מאותם בעלי משכורות גבוהות המאימים לעשוק את עניי הכפר, אינני גם מאותם עשירים הבונים דירות פאר ומרחיבים דירותיהם, אינני מאותם היכולים לנפוש בחו"ל מספר פעמים בשנה, אינני גם בין אותם עשירים היכולים לקחת הלוואות לצרכיהם השונים. אני בסך הכל עובדת במערכת החינוך, חיה ממשכורת אחת – ולא, אני לא מקנאה באף אחד ששפר מזלו וחיו משופרים משלי כרגע. אבל....

מה שיש לי הן היכולות לשפר את רווחתי בעבודה מאומצת. בשנים שנשארו לי עד הפנסיה הייתי רוצה שיתאפשר לי לעבוד קשה ולשפר את רווחת חיי. במודל הנוכחי אין טעם לעשות זאת. זה כמו לתת גז בניוטרל.

לא יכולה להיות בטוחה שהמעבר למודל רשת בטחון יאפשר לי לשבת בנחת בבית אבל לפחות אוכל לעשות לביתי הרבה יותר ממה שאני יכולה היום. רוצה לעשות יותר לביתי אך גם לאפשר עזרה למי שיזדקק לכך. לא מתנערת לחלוטין מהעזרה והערבות ההדדית.

יש לא מעט חברים שאין ביכולתם לשפר את רמת חייהם במודל הנוכחי וטבעי ביותר שירצו לשפר חייהם באופן אחר. מאד מרגיזה אותי העמדה של אלה שיכולים להיות טוב (וטוב מאד) ללא התקציב הקיבוצי ולא מאפשרים לנו "העניים" האמיתיים לשפר חיינו בשם אידיאולוגיה מיושנת ואמירות כמו "גוזלים לנו את הקיבוץ". מאז ומעולם היה השוויון בעיתי בקיבוץ ומאז המעבר למודל המשולב, כשהולבנו הכספים הפרטיים, גדל הפער באופן ראוותני. לנו, שלא התברכנו בהכנסות נוספות אלא רק אלה מעבודתנו, יש בקשה שנראית לי הגיונית לחלוטין – לעבוד קשה כדי שגם אנחנו נוכל להיות טוב יותר ואולי גם לחסוך לעתיד ילדינו. גם "עני" יוכל להיות עשיר (יותר) אם ירצה. היום זה לא משתלם!!

האשמות שיש לחברים מסוימים על ההנהלה המשקית והטענות שבין מקבלי המשכורות הגבוהות יש כאלה העובדים במפעלים כושלים כשלא ברור איך משולמות להם המשכורות הללו מצמררות את עורי. נדמה לי שכולנו מכירים אנשים שעמדו גם הם בראש ארגון כושל זה שנים וקיבלו משכורת יפה..... ממה?

וגם כאלה שעבדו במפעל כושל זה שנים וקיבלו משכורת....ממה?

לכולנו יש חלק כזה או אחר במצב שבו נמצא הקיבוץ שלנו. כל אחד מאיתנו עשוי למצוא עצמו פעם למעלה ופעם למטה, הזיכרון לעיתים מתעתע.....

במקום לנסות לחפש אשמים ולקרוע את המרקם העדין שלנו לגזרים על ידי הטלת האשמות הדדיות בואו נקשיב עניינית למצוקות של כולנו. לא רק צד אחד צודק, לכל אחד האמת שלו. לאף אחד אין חזקה על האמת – כדאי שכולנו נבין זאת.

רעיה פסי

הארות למספר עובדות בסיסיות לגבי מודל רשת בטחון'

מאת חגי מן

איני מיצג קבוצה כלשהי אך כחבר שהקיבוץ יקר לו מאוד והוא חרד לעתידו האישי ולעתיד הקיבוץ, הרגשתי שאני חייב להתייחס למאמר. בחרתי לא להשיב סעיף לכל ששת הסעיפים, מאחר ולא ברור לי הקשר בין הסעיפים "והעובדות" ומודל רשת הביטחון.

למיטב הבנתי יד מרכזי לקיבוץ כבר החליט על דרכו במספר תחומים:

1. רישום החברים כבעלי הקרקע והבית שהם מתגוררים בו - לצורך מימוש או הורשה.
2. העברות הבעלות על הנכסים לחברים בעיקר על בסיס וותק - לצורך הורשה והגדלת הכנסה. החלוקה על בסיס וותק תפקידה ליצר הוגנות בין צעירים שיכולתם להשתכר משכורות גבוהות לבין חברים בגיל בוגר יותר שהשקיעו את מיטב שנותיהם בבניית הקיבוץ.
3. לאפשר קבלה לחברות לקיבוץ על בסיס תושבות וללא בעלות ושותפות בנכסים, בכדי לעודד הצטרפות צעירים לקיבוץ שבשנים האחרונות אינם בוחרים להצטרף לקיבוץ כפי שהוא היום. המטרה הבטחת קיומו של יד מרכזי לאורך שנים כקהילה צומחת ומתפתחת ולא חברה שלא נולדים בה ילדים והגיל הממוצע בה הוא מעל 60.

הדיון על רשת הביטחון תפקידו מציאת הדרך ההוגנת הצודקת והמוסכמת לחלוקת ההכנסות מעבודה בין החבר שעובד ומקבל משכורת לבין הכלל. אנסה כמיטב יכולתי להציג את הבעיה וכיווני הפתרון.

■ כאדם בוגר חובתי לדאוג לפרנסתי לחינוכם של ילדי להבטחת עתידם ועתידי - איני מעוניין, ואיני חושב שתפקידי לבדוק מה עושים השכנים, לשמור על חברים אחרים, לאסוף נתונים וחומר על חברים אחרים, בודאי לא להעניש חברים שאינם עובדים, או אינם עובדים קשה מספיק, או עובדים חצי מישרה, או בחרו להיות בפנסיה למרות שהם מסוגלים לעבוד, או בוחרים לא לעבוד עבודות זמניות או עבודות בענפי שרות. למיטב הבנתי אני מקפיד עם עצמי ועם משפחתי זו חובתי וזו אחריותי - כל מודל שבבסיסו יהיה פיקוח ומעקב אחר החבר האם ממלא את חובותיו איני יכול לתמוך בו! החבר הבוגר אחראי לעצמו!.

■ צביעות מוסרית היא כאשר חברים מסבירים מדוע החלוקה של התקציב במודל הקיים צודקת, בעוד שברור שרמת החיים שלהם עצמם אינה מתקציב הקיבוץ, לא נראה לי צודק ולכן ברור שאיני מסכים להמשיך לחיות מתקציב על בסיס אחוזים בודדים ממשכורת אשר למרות הרכב והפלפון אינה מאפשרת לי מימוש רצונות וצרכים החשובים לי מאוד, אינה מאפשרת לי לנסוע לבקר את ילדי בחו"ל, אינה מאפשרת לי לחסוך, להחליף ריהוט ועוד... בעוד שחברים אחרים המסבירים לי שהחלוקה התקציבית הנוכחית צודקת חלקם עובדים בחודש כמות שעות שאני עושה בשבוע, בונים בתים בסכומים שמבירים לי שהתקציב הקיבוצי שאני חי ממנו בשבילם הוא כסף קטן, ומה שנראה להם כטבעי וצודק אינו מתחשב בצרכים שלי. אלא נועד לשמור על רמת החיים שבה הם חיים היום. לכן מבחינתי נידרש שינוי במודל כך שיתאים גם לי.

■ היום בגילי אני מרגיש שייך לקיבוץ לא פחות מאותם שמכריזים מהו קיבוץ ומה נכון ואיך נכון לחיות בו, אנחנו צריכים להיות ישרים מספיק אחד עם השני ובוגרים מספיק לומר את הדברים האמיתיים ישירות, והתשובות צריכות להיות כנות ואמיתיות ולא לעטוף ויכוחים קשים, אמיתיים, ואולי מרגיזים בסיסמאות ריקות מתוכן, וחלוקת החברים לעשירים ועניים, מנהלים ופועלים, תאורי בצע וצנועי דרך, מנהלים מכובדים ועובדים פשוטים כל תפקידה הוא הסתת הדיון לתחומים המעליבים. חשוב והכרחי לבחון את כל ההסכמות שעל פיהן אנו חיים מה נכון לחזק ומה נכון לפרק. לדוגמה: להכריז על החינוך המשותף כערך מרכזי בחברה שהגיל הממוצע בה הוא מעל שישים ונולדים בה שני ילדים בשנה זו אינה בחינה כנה של סדר עדיפויות. הקיבוץ צריך להחליט על סדר עדיפויות אין לנו

הכל בשביל כולם!!! אולי הערך המרכזי הנכון לנו הוא זקנה מכובדת? התחייבות לזה שלא יהיה עוני? טיפול בחלש ובמוגבל.

■ הגדלת האחריות של הפרט - כל אחד לחייו, לתקציבו, למעשיו, לפרנסתו, לילדיו ולסדרי העדיפויות שלו זו אחת ממטרות השינוי ואם התוצאה תהיה ש...לא תהיה ארוחת בוקר - סימן שרוב החברים אינם רוצים לאכול ארוחת בוקר. ואם יתברר שחשוב לכולם לחגוג חגים בשמחה וכיף בצורה שלא תבייש אותנו אז נדאג לתקצב את הסעיף הזה, ואם נרצה קיבוץ פורח נתקצב את הנזק וכו'. אני משוכנע שהדיון גם אם יהיה נוקב וקשה אזי אם נשמור על חברות, כנות, ענייניות, ויושר תגבר בסופו תחושת השייכות וההרגשה שיש יחד חדש שהסכמנו עליו תיצור כאן חברה טובה יותר עם עתיד בטוח יותר.

חגי מן

תשובה למשה סוקר והחברים... מאת אורי קופרמן

היות ובדברייך מבצבצת לה הדמגוגיה (כשמעוותים נתונים ובוחרים באירועים שמשרתים את השקפת העולם בכך הטעיית הציבור, זה הופך להיות דמגוגיה) והיות ובחרת לפגוע בקבוצת חברים/ות מסורים וטובים (הנהלה כלכלית עם החילופים שנעשו בה בשנים האחרונות מונה כ - 20 חברים/ות) החלטתי שיש להשיב לך ולהעמיד דברים על דיוקם.

*באשר להפרדה בין הקהילה לעסקים (משק), אכן נעשתה בשנים האחרונות עבודה מאומצת להקטנת ההוצאות ולהתייעלות, אך האיזון בין מקורות לשימושים בקהילה נובע בעיקרו בשל החלטות (חלקן היסטוריות) שקיבל הקיבוץ. שינוי מתבקש בהחלטות הללו יפר את האיזון בקהילה. להלן מספר דוגמאות: הקהילה לא משלמת ולא מחזירה שום הלוואה כולל הלוואות שיכון שנלקחו לבניית בתי החברים, כולל הלוואה שנלקחה להחזר חוב החברים, כולל הלוואות שנלקחו לקניית רכבים לחברים, כל הלוואות מוחזרות ע"י העסקים (לא כך במרבית הקיבוצים שאני מכיר). נכון להיום העסקים מסבסדים חלק ממחיר ק"מ נסיעה לחבר/ה. החבר/ה משלם 80 א"ג ל 1 ק"מ והעסקים (ולא הקהילה) משלמים עוד כ 40 א"ג ל 1 ק"מ כשמחשבים נכון את הוצאות הרכבים. די בדוגמאות הללו שאם היו מוטלות על הקהילה, מיד היה נוצר חוסר איזון...

*בהתייחסותך לאירועים כלכליים (ביועז והמפגש) אתה בוחר פעילויות שדנו בהן אין ספור פעמים בוועדה כלכלית אך בדרך כלל ועדה כלכלית באירועים הנ"ל הפכה להיות ועדה ממליצה שכן ההחלטות התקבלו בסופו של דבר בשיחת קיבוץ.

הייתי מצפה שבדוגמאות שלך תזכיר גם אירועים כלכליים טובים מאד (מצוינות שמורה בעיקר ליושב במרומים) שהתרחשו ביד מרדכי בשנים האחרונות כגון: מיזוג מכוורת יד מרדכי (ממלכה) עם חברת עלית בע"מ, בניית הרפת המשותפת עם ברור חיל, שדרוג חוות הפטם (הלול) עם חברת אמבר, העברת תפעול תחנת הדלק לחברת סנוול (דבר שחוסך מאיתנו היום כאב ראש גדול ואף הפסדים גדולים...), הכנסת שותפים לבית אריזה ועצירת הפסדים כבדים שהיו קיימים בעבר ועוד.

*באשר לחברת ביועז, ידועה לך דעתי (מהשיחות שאנחנו מנהלים מעת לעת) שקיימים עסקים מסוימים שאינם מתאימים לקיבוץ וכו'... אך אם תבדוק לעומקם של דברים תמצא שהדעות בקרב החברים/ות ביד מרדכי היו מאד חלוקות לגבי המשך דרכה של החברה. להערכתני עוד בשנת 2003 לא היה קיים קונצנזוס לפעול לסגירת החברה, מרבית החברים חשבו שבחברה גלום פוטנציאל עסקי ויש לנסות לממשו גם אם הדבר כרוך בסיכון. לידיעתך גם החברות "עלית שטראוס" ו"אפריקה ישראל" לא הצליחו לבצע הנפקה בלונדון. לאחר כשלוש הפסקה הפסקנו מיידית להזרים כסף "חי" לחברה ובמקביל הצלחנו לגייס בגיוסים פרטיים למעלה מ 3 מיליון \$ לחברה (כסף שהוא לא של יד מרדכי). המספרים אשר נקבת בהם באשר לגירעון ביועז אינם מדויקים וזאת בלשון המעטה, ה - 8 הוא לא 8 וה - 5 הוא לא 5. רצוי שבפעם הבאה שאתה מציין נתונים תבדוק אותם עם החשב של יד מרדכי.

*לגבי מינוי מנהלים שכירים במפגש, החלטה זו בוצעה לאחר שלא נמצא חבר/ה שמוכן לקחת את המשימה. לידיעתך ניהול המפגש הוצע לפחות ל – 5 חברי קיבוץ, בזה אחר זה הם סרבו ומדוע, משום שהם אנשים נבונים שהבינו שבשל שינוי גדול בסביבה העסקית, רק לנהל לא מספיק ויש לבצע שינויים מהותיים וקרדינאליים במפגש ע"מ לעבור למסלול של צמיחה ורווח. השינויים מחייבים הקצאת משאבים פיננסיים גדולים לשינוי פני המפגש, שינוי בתמהיל המוצרים הנמכרים והפעילויות ועוד כהנה וכהנה (משאבים פיננסיים שלא בטוח שנמצאים בידנו). בחרת להזכיר מנהלים שכירים למרות שבשנת 2006 יסיים המפגש בהפסד גדול יותר משנים קודמות...היות ולדעתי אין לגלגל את האשמה על המנהלים אלא יש להבין את מה שציינתי בנ"ל, רצוי להשאיר את העיסוק במפגש בידי הועדה הכלכלית. גרירה נוספת של הנושא להחלטתה של שיחת הקיבוץ (קלפי) הוא לגיטימי אך עלול פעם נוספת להחטיא את המטרה (ואז מישוהו יבוא בשנת 2007 או 2008 ויצביע על כשל של ההנהלה הכלכלית).

*לסיום, משה והחברים, אין ברצוני להביע דעה לגבי שינוי באורחות חיים, בעיקרו נושא פנימי. קיימת סוגיה אחת חשובה שרצוי שתתנו את הדעת עליה והיא רצונם של הדורות הצעירים בני ה – 30 וה – 40 שאמורים לשאת בעול בעוד 5, 10 ו – 15 שנה. סוגיה נוספת שהיא חשובה לא פחות ולא משנה באיזה מודל, היא יצירת הבטחה ברורה לשמירה על דור המבוגרים (פנסיונרים) מבחינת שמירה על רמת חיים סבירה לאורך שנים רבות. לשם כך יש להתחיל בצביעת מקורות כספיים ברורים (המפגש) להחלט יכול לשמש כמקור קבוע אם נבצע שינוי בצורת הניהול וההפעלה).

בברכה, אורי ק. / מרכז משק

מאת משה סוקר

לאן פנינו ?

רקע אישי – אני עברתי ויזמתי מספר שינויים משמעותיים בחיי. השינוי הראשון המשמעותי היה ללמוד במגמה מקצועית ולא מגמה עיונית, כפי שכל מכרי וחברי היהודיים למדו. מקצוע למדו נערים משכבות עניות, שלא זכו להתקבל למגמה עיונית. ציוני היו גבוהים והמסלול הטבעי היה להמשיך בלימודים עיוניים. השינוי המשמעותי השני היה עליתי ארצה, הצטרפתי לקיבוץ והישארתי בארץ. השינוי הבא היה עבודתי בחקלאות. אני, שלא ידעתי להבדיל בין ענף לבין שורש של עץ. 20 שנה הייתי חקלאי. לא אאריך ואסתפק בלציין ששינתי משפחה ושינתי קיבוץ. אזי-אי-אפשר להצביע עלי כחרד משינוי!

אמונה - אני מגדיר עצמי כאדם מאמין. איני מאמין בכוח עליון הכול יכול. אני מאמין באנושיות שבכל אדם. אני מאמין ביכולת של המין האנושי לגבור על יצרים ודחפים שליליים. אני מאמין בצורך לחיות בסביבה המקטינה את השליליות והרוע, ע"י יצירת אוירה חברתית וכלכלית יציבה ודואגת. אני מאמין שהאדם, בהיותו אדם, הוא ייצור חיובי, נדיב ושקול.

חזון – אני שואף לחיות בסביבה בטוחה, תומכת ודואגת. בטוחה ע"י הסרת איום של רעב, סבל ודיכוי. תומכת ע"י עזרה הדדית, נתינה לכלל ולפרט ככל יכולתנו, דמוקרטיה שקופה, ניהול משתף ושוויון הזדמנויות. דואגת ע"י הצבת גבולות ברורים ואחידים לכולנו, העמדת דרישות וציפיות שוות מהפרט ומהכלל, רדיפה מתמדת לצדק, למצוינות ולכיבוד הדדי.

תקווה - לא לסגוד לחומר, לשררה וליהירות. לחיות בצנעה, אך לחתור להישגיות; לנהוג בסלחנות, אך לתבוע חריצות; לדאוג לעצמי ולמשפחתי, אך להיות ערב לזולת; להיצמד לקוד מוסרי, אך להיפתח לרעיונות ולאידיאלים חדשניים; לחפש יותר חופש ועצמאות לפרט, אך בלי להזדמות לחברה הבורגנית / צרכנית הסובבת אותנו.

משה סוקר